

Will Billionaires' Aid Solve the World Hunger Problem?

Mohammadreza Azangou-Khyavy^{1,2} , Negar Rezaei^{1,3} , Seyyed-Hadi Ghamari^{1,2} , Farshad Farzadfar^{1,3*}

1. Non-Communicable Diseases Research Center, Endocrinology and Metabolism Population Sciences Institute, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
2. Social Determinants of Health Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
3. Endocrinology and Metabolism Research Center, Endocrinology and Metabolism Clinical Sciences Institute, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

***Corresponding Author:** Farshad Farzadfar, Non-Communicable Diseases Research Center, Endocrinology and Metabolism Population Sciences Institute, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Email: f-farzadfar@tums.ac.ir

How to cite this article:

Azangou-Khyavy M, Rezaei N, Ghamari S.H, Farzadfar F. Will Billionaires' Aid Solve the World Hunger Problem?. Salamat Ijtimai (Community Health). 2022; 9(2): 102-107. DOI:<http://doi.org/10.22037/ch.v9i2.31617>.

Abstract

Following the tweet of the U.N. hunger agency chief, David Beasley that the 2% of Elon Musk's total worth would end world hunger, the feasibility of this idea is briefly evaluated. In our opinion, based on the present data, money aid or investments do not solve the world hunger problem due to several factors such as inequality and international trade rules. Hence, more fundamental solutions need to be proposed while having a fact-based worldview by looking up to countries with low food insecurity and relatively low resources.

Keywords: Food Security, Economic Inequality, World Hunger.

Conflict of Interest: None of the authors has not any conflict of interest to disclose.

Ethical publication statement: We confirm that we have read the Journal's position on issues involved in ethical publication and affirm that this report is consistent with those guidelines.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

آیا کمک های میلیاردی های جهان مشکل گرسنگی جهانی را حل خواهد کرد؟

محمد رضا اذانگو خیاوی^{۱،۲}، نگار رضایی^{۲،۳}، سید هادی قمری^{۱،۲}، فرشاد فرزادفر^{۲،۳}

۱. مرکز تحقیقات بیماری های غیرواگیر، پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۲. مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۳. مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: فرشاد فرزادفر، مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

Email: f-farzadfar@tums.ac.ir

چکیده

پس از توثیق David Beasley، رئیس آژانس گرسنگی سازمان ملل، مبنی بر اینکه ۲٪ از کل دارایی Elon Musk به گرسنگی جهان پایان می دهد، در این مقاله امکان عملی شدن این ایده به طور خلاصه ارزیابی می شود. بر اساس داده های موجود، کمک های پولی یا سرمایه گذاری ها به دلیل عوامل متعددی مانند نابرابری های اقتصادی و قوانین تجارت بین المللی، مشکل گرسنگی جهان را حل نخواهد کرد. از این رو، باید با جهان بینی مبتنی بر واقعیت، کشورهایی که علی رغم منابع نسبتاً کم، امنیت غذایی بالایی دارند الگو قرار داده شوند و همچنین باید راه حل های اساسی تری ارائه شوند. واژگان کلیدی: امنیت غذایی، نابرابری اقتصادی، گرسنگی جهانی.

مقدمه

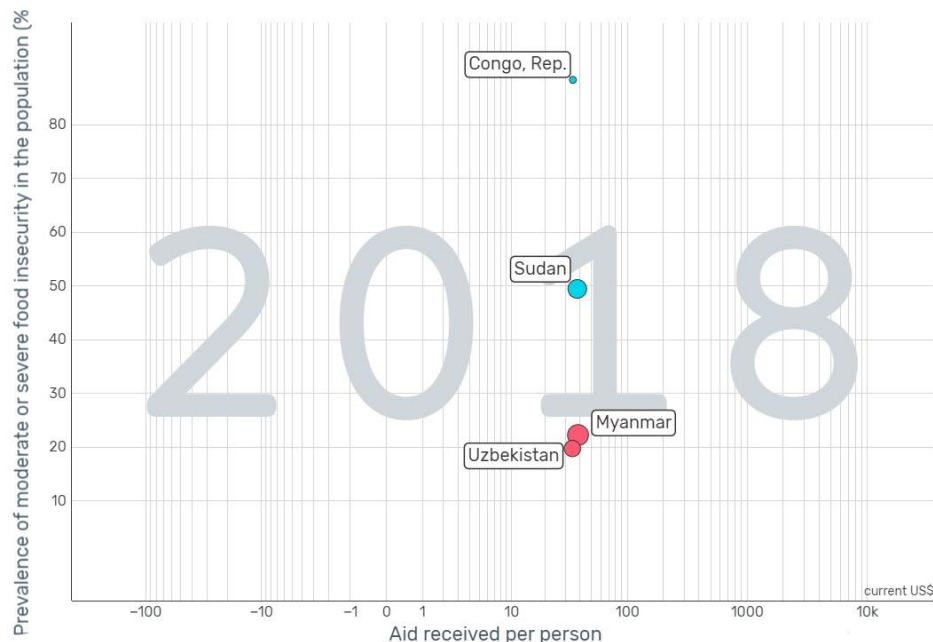
در ۲۶ اکتبر ۲۰۲۱، David Beasley، رئیس آژانس گرسنگی سازمان ملل، در تویییتی ادعا کرد ۲٪ از کل دارایی Elon Musk's، فردی که در حال حاضر بالاترین دارایی مادی خالص را در جهان دارد، می تواند مشکل گرسنگی در جهان را برطرف کند. در این مقاله قصد داریم تا امکان حل گرسنگی جهان را با این ۲٪ (۶/۴ میلیارد دلار آمریکا)، بررسی کنیم.

بحث

در سال ۲۰۱۹، حدود ۹٪ از جمعیت جهان (۶۹۰ میلیون نفر) غذای کافی جهت مصرف روزانه نداشتند و در سال ۲۰۲۰، به دلیل بحران COVID-19 مقدار ۱۱٪ تخمین زده می شود (۱). پرداخت پول برای رفع گرسنگی جهان می تواند از راه های مختلفی انجام شود: کمک های نقدی مستقیم و یا سرمایه گذاری.

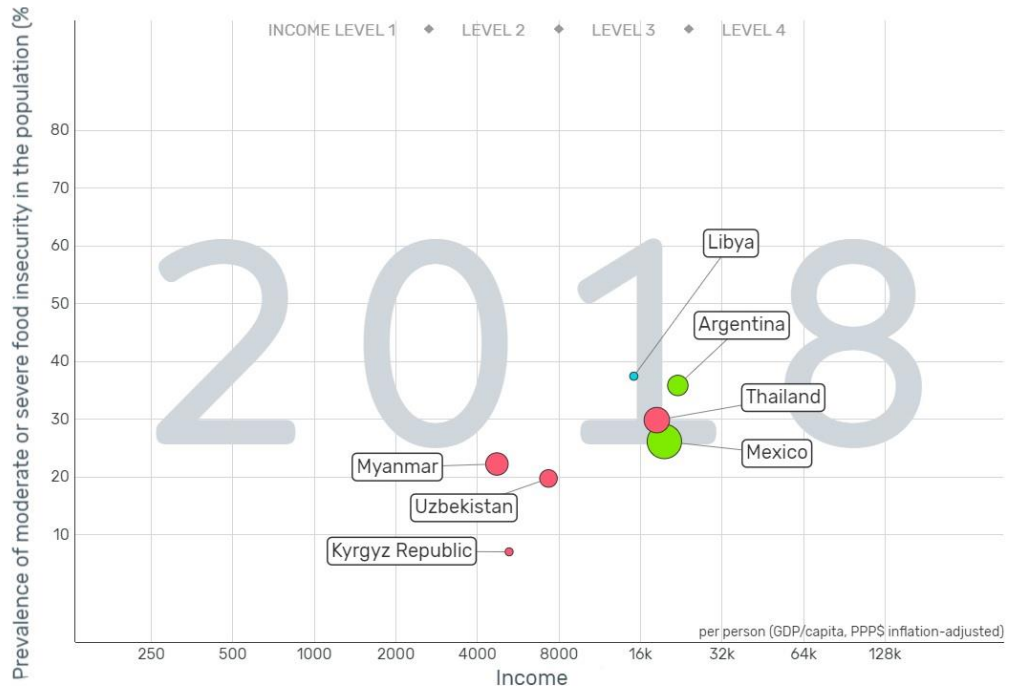
یک سناریو بسیار ساده گرایانه این است که فرض کنیم، قرار است عدد مدنظر مستقیماً به افراد فقیر برای نجات آنها از گرسنگی داده شود. از آنجایی که درآمد افراد در طبقه فقیر ۱/۹۰ دلار آمریکا در روز می باشد، این مبلغ به عنوان مرز فقیر بودن در نظر گرفته می شود (۲). در نتیجه، در این سناریو عدد مدنظر می تواند مشکل گرسنگی جهان را تنها برای ۴ روز حل کند.

علاوه بر این، هم اکنون در کشورهایی مانند سودان، میانمار، ازبکستان، و کنگو با وجود کمک های مادی دریافتی مساوی، ناامنی غذایی در آنها نامساوی بوده و از ۱۹ تا ۸۰٪ متغیر است (شکل ۱) (۳). ناامنی غذایی به معنای عدم دسترسی روزمره به غذای کافی، امن و مغذی جهت رشد، تکوین و فعالیت روزانه می باشد (۴). در این سناریو، درآمد سرانه برای حدود ۸۷۰ میلیون نفر افراد فقیر در جهان حدود ۸ دلار آمریکا خواهد بود. اما در جهان، سوماتالی کمترین درآمد در میان کشورها در سال ۲۰۱۸ را داشته است. در سوماتالی، با درآمد سرانه ۷۰۳ دلار آمریکا که حدود ۹۰ برابر سرانه افراد فقیر در این سناریو می باشد، نرخ ناامنی غذایی معادل ۸۰٪ است (۳). بنابراین به نظر می رسد عوامل مختلف دیگری در این میان نقش ایفا می کنند.

شکل شماره ۱- شیوع ناامنی غذایی در ازبکستان، میانمار، سودان و کنگو بر حسب کمک های مادی دریافتی کشور به ازای جمعیت در سال ۲۰۱۸. در این شکل کشور های آسیایی به رنگ قرمز و کشورهای آفریقایی به رنگ آبی درآمده اند. اندازه دایره ها نماینده جمعیت کشور ها می باشد. (منبع نمودار: [https://www.gapminder.org/tools/#\\$chart-type=bubbles&url=v1](https://www.gapminder.org/tools/#$chart-type=bubbles&url=v1))

در شاخص درآمد سرانه، تولید ناخالص داخلی (Gross Domestic Product, GDP) در نظر گرفته می شود و بر این اساس هنگام مقایسه کشورها مشاهده می شود که کشورهای با درآمدهای بالاتر مانند لیبی، آرژانتین، تایلند و مکزیک ناامنی غذایی بالاتری نسبت به کشور هایی مانند میانمار، ازبکستان و قرقیزستان با درآمد های پایین تر دارند (شکل ۲) (۳).

شکل شماره ۲- شیوع ناامنی غذایی در کشورهای انتخابی بر حسب درآمد سرانه به ازای جمعیت کشور در سال ۲۰۱۸. در این شکل کشور های آسیایی به رنگ قرمز و کشورهای آفریقایی به رنگ آبی درآمده اند. اندازه دایره ها نماینده جمعیت کشور ها می باشد (منبع نمودار:

[https://www.gapminder.org/tools/#\\$chart-type=bubbles&url=v1](https://www.gapminder.org/tools/#$chart-type=bubbles&url=v1)

اگرچه سناریو واقع بینانه تر این است که عدد مد نظر در مناطقی که بیشترین نیاز را دارند سرمایه گذاری شود، ولی به نظر نمی رسد این راهکار نیز برای کمک به فقر جهانی مؤثر باشد. علل متعددی مانند نابرابری اقتصادی و قوانین تجارت می توانند نقش های مخدوش کننده ای را در این زمینه ایفا کنند.

نابرابری اقتصادی به طور خلاصه به این معنی است که درآمد یک کشور به طور مساوی بین جمعیت تقسیم نمی شود. برای ارزیابی وضعیت نابرابری در یک کشور، از ضریب جینی (Gini Coefficient) استفاده می شود. در همین راستا مشاهده می شود که اکثر کشورهای با نابرابری بالاتر (Gini بالاتر) امنیت غذایی پایین تری دارند (۳).

عامل مخدوش کننده دیگر می تواند قوانین تجارت بین المللی باشد. در حقیقت مسئله این است که افزایش تولید ناخالص داخلی که در گرو روابط تجاری باشد، کشورهای فقیر را فقیرتر می کند. علت این مسئله این است که منابع این کشورها (از جمله منابع انسانی) از گذشته توسط کشورهای ثروتمند برای افزایش ظرفیت تولید و کاهش هزینه ها استفاده می شده است، اما مشکل اینجاست که کشورهای فقیر باید هر سال پول بیشتری را به دلیل اصطلاحی به نام قیمت گذاری نادرست تجاری (trade mispricing) بازپرداخت کنند (دستکاری قیمت ها برای اجتناب از مالیات).

به علاوه، این کشورها موظفند بدهی های وام های دریافتی از کشورهای ثروتمند را نیز بازپرداخت کنند. در همین راستا، در سال ۲۰۱۲، کشورهایی که مجموعاً ۱/۳ تریلیون دلار آمریکا به عنوان کمک و سرمایه گذاری دریافت کردند، حدود ۳/۳ تریلیون دلار آمریکا را بازپرداخت کردند (۵). علاوه بر این، باید توجه داشت که در جهان، مسیرها و روش های سرمایه گذاری دارای سوگیری فراوانی در جهت منافع کشور های کمک کننده هستند که منجر به عدم سرمایه گذاری مؤثر در کشور مقصد می شود (۶). بنابراین، به نظر می رسد که حتی در سناریو واقع بینانه تر، عدد مد نظر تنها مانند یک چسب زخم بر روی زخم عمیق گرسنگی در جهان خواهد بود.

نتیجه گیری

اگرچه نقش پول انکارناپذیر است، اما مسئله گرسنگی در جهان تنها به پول و کمک های مستقیمی که به افراد گرسنه داده می شود بستگی ندارد. همان طور که تا به امروز نیز کمک های مادی الزاما منجر به تغییر در وضعیت اقتصادی کشور های دریافت کننده نشده است (۶ و ۷). در نتیجه، به نظر می رسد باید کمک های مادی به صورت غیرمستقیم و در قالب سرمایه گذاری در امور توانمند کننده مانند تحصیلات و کشاورزی باشد. به این معنا که توانمند سازی افراد گرسنه در جهان با سرمایه گذاری جهت آموزش دادن درآمد زایی و مدیریت سرمایه باید در اولویت قرار گیرد (۸). کشورهایی مانند کره جنوبی، تایوان، و برخی کشورهای اروپای غربی با ارتقا کشاورزی توانسته اند رشد اقتصادی را تجربه کنند (۹). البته سرمایه گذاری در کشاورزی باید در راستای توانمند سازی کشاورزان در جهت بهره برداری بهتر نیز باشد (۱۰).

دیگر کشورها با درآمد و کمک های جهانی کمتر نیز می توانند در این زمینه الگو قرار گیرند. به عنوان مثال، اندونزی با درآمد سرانه پایین تر از بسیاری از کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی، یکی از بالاترین نرخ های امنیت غذایی را دارد (۳). این دستاورد احتمالاً به دلیل برنامه ریزی های در مقیاس بزرگ و اجرای قوانین مناسب برای مدیریت مؤثر منابع در راستای توانمند سازی جمعیت خود بوده است. از این رو، راه حل های اساسی تری از جمله ارتقا آگاهی مردم، آموزش مهارت های مستقل کردن آنها و تغییر برخی قوانین تجارت بین المللی و ملی مورد نیاز است. در پایان، اگر میلیاردرهای جهان قصد دارند تأثیر مثبتی بر جهان داشته باشند، می توانند منابع خود را برای قطع ریشه های فقر اختصاص دهند و در عین حال دیدگاهی مبتنی بر واقعیت برای دور زدن عوامل مخدوش کننده فوق الذکر داشته باشند. همان طور که Rosling می گوید، تصور یک تغییر بزرگ همیشه دشوار است، اما تنها در صورتی امکان پذیر است که یک جهان بینی مبتنی بر واقعیت وجود داشته باشد (۱۱).

تعارض در منافع

نویسندگان اظهار می دارند هیچ گونه تعارض منافی در مورد این مقاله وجود ندارد.

REFERENCES

1. The State of Food Security and Nutrition in the World 2020. State Food Secur Nutr World 2020. 2020 Jul 13;
2. Ending Extreme Poverty [Internet]. [cited 2021 Nov 19]. Available from: <https://www.worldbank.org/en/news/feature/2016/06/08/ending-extreme-poverty>
3. World Bank Open Data | Data [Internet]. [cited 2021 Nov 19]. Available from: <https://data.worldbank.org/>
4. FAO publications catalogue 2021. FAO Publ Cat 2021 [Internet]. 2021 Apr 28 [cited 2022 Aug 31]; Available from: <http://www.fao.org/hunger/en/>
5. Aid in reverse: how poor countries develop rich countries | Working in development | The Guardian [Internet]. [cited 2021 Nov 19]. Available from: <https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2017/jan/14/aid-in-reverse-how-poor-countries-develop-rich-countries>
6. Masud N, Yontcheva B. Does Foreign Aid Reduce Poverty? Empirical Evidence from Nongovernmental and Bilateral Aid. 2005;
7. Jia S, Williamson CR. AID, POLICIES, AND GROWTH: WHY SO MUCH CONFUSION? 2019;
8. Empowerment and Poverty Reduction: A Sourcebook - Google Books [Internet]. [cited 2022 Aug 31]. Available from: <https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=MkDiPZO6ZX0C&oi=fnd&pg=PR9&dq=%22aid%22+%22poor%22+%22hunger%22+%22poverty%22&ots=rg2SX0YieY&sig=wKu8ElZRjeGZPUSrAL2dQH4BIg#v=onepage&q&f=false>
9. Scaling up in agriculture, rural development, and nutrition: Investing in agriculture to reduce poverty and hunger IFPRI: International Food Policy Research Institute [Internet]. [cited 2022 Aug 31]. Available from: <https://www.ifpri.org/publication/scaling-agriculture-rural-development-and-nutrition-investing-agriculture-reduce-poverty>

10. Sanchez PA. A smarter way to combat hunger. Nat 2009 4587235 [Internet]. 2009 Mar 11 [cited 2022 Aug 31];458(7235):148–148. Available from: <https://www.nature.com/articles/458148a>
11. ROSLING HR. FACTFULNESS : ten reasons we're wrong about the world - and why things are better than you think. 2019 [cited 2021 Nov 19]; Available from: <https://www.bibguru.com/b/how-to-cite-factfulness-ten-reasons-were-wrong-about-the-world-and-why-things-are-better-than-you-think/>